

15 BANI NUMERUL

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI SE A FIE-GAREI LUNI SI SE PLATESC TOT-D'AUINA INAINTE

IN BUCURESCI La casa Administratiunii
IN TARA: Prin mandate postale.
Pentru 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei.
IN STREINATATE: La toate oficiile postale din Uniune, prin mandate postale.
Pentru 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei.
LA PARIS: Se gasește jurnalul cu 15 Cent. numerul, la Kioscul din Boulevard St. Germain No. 84.

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

REDACTIA

No. 3. — Piata Episcopiei. — No. 3.

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

15 BANI NUMERUL

ANUNCIURILE

DIN ROMANIA SE PRIMESC DIRECT LA ADMINISTRATIA ZIARULUI

La Paris: la Agence Havas, place de la bourse, 8.
Agence Libre, rue Notre Dame des Victoires 10, (Place de la Bourse) pentru Paris, Frantia, Germania, Anstro-Ungaria, Italia si Marca Britanie.
Anunciuri pe pag. IV, linia 30 bani, anuinc si reclame pe pagina treia 2 lei linia

50 B. UN NUMER VECHIU, 50 B.

ADMINISTRATIA

No. 3. — Piata Episcopiei. — No. 3.

CUM STAM CU ARMATA ?

SCANDALURILE JUDICIARE

COLECTIVISTI FARA CONTROL

TESAURUL DE LA PETROASA

FIRMA MINCINOASA !

GRIMA DE LA CRUCEA ROSIE

CUM STAM CU ARMATA ?

Orî-ce ar zice guvernul prin circularile sale adresate agenților noștri în străinătate, este neîgădeuit că înveștirea de estimare a deosebită însemnată, atât din cauza evenimentelor exterioare, cât și din cauza numărului însemnat de trupe ce au fost oprite sub steaguri.

De o fi fost oportun sau nu d'a să face, tocmai anul acesta, concentrări atât de importante, nu discutăm de o cam dată destinația.

Spunem numai că fiind dat că s'a hotărât a se da manevrelor de estimare proporțiuni deosebite, sacrificiile ce vom fi făcut pentru asemenea concentrări vor fi cel puțin răsplătite prin faptul, că după aceste manevre, vom avea o idee exactă despre starea organizațiunii noastre militare.

Când manevrele vor fi sfârșite, ne vom spune pe larg opinia noastră, fără a amesteca în această chestiune nici un spirit de partidă, precum am făcut acum un an și pentru manevrele de cavalerie.

Inceput azi, fiind dat că abia au început să se facă, putem face numai câte-va reflecțiuni foarte generale, deși foarte grave, pe care ni le-au sugerat unele încercări de concentrări ale concentrărilor.

Și încă o dată, rugăm pe adversarii noștri politici să nu creadă, fiind că criticile noastre sunt auzite, că ele sunt inspirate de pasiunea politică. Am fi doritori ca aprecierile noastre pesimiste să fie exagerate și, dacă ni se va dovedi că suntem în eroare, vom recunoaște fără sfială și cu bucurie erorile ce vom fi putut comite.

De o cam dată trebuie să spunem, că cele petrecute în primele zile ale manevrelor sunt de natură a ne îngrijii foarte mult, asupra stării armatei noastre.

Din prima zi a concentrărilor s'a putut constata, în toate direcțiile, o zăpăceală ne mai tomenită, datorită atât stărilor mai puțin bune și ministrului de război. Său, mai bine zis, aceste nereguli provin din gelozia ce există între minister și marele stat major, cea-ce face că stăutul major a ajuns un organ inutil în organizația noastră militară.

Acest lucru a fost dovedit până la evidență, anul acesta, cu ocazia manevrelor.

Stăutul major nu și-a îndeplinit, or nu li s'a permis să și îndeplinească misiunea ce li incumba pentru pregătirea manevrelor. Totul a fost organizat de ministrul de război. Iar ministrul a dat niște dovezi de nepricepere ce nu se pot tăgădui.

Așa, am văzut rezerviști chemați de înaintare de termen la depozitele de muncă, nici dispozițiunile luate pentru împărțirea echipamentelor. Aceasta a dat loc la numeroase desordine, pe lângă nemulțumirea ce s'a alcătuită (ca de pildă în Oltenia), s'a constatat din partea rezerviștilor, pentru chemarea lor sub steaguri, din cauza sărăciei provenită din reaoa recoltă și a coexistenței manevrelor cu epoca semănăturilor și a recoltei porumbului.

Apoi planurile manevrelor au fost făcute cu cea mai mare neglijență. Ni se asigură că hărțile topografice, împărțite ofițerilor pentru manevrele de prin prejurul Focșanilor, sunt absolut greșite.

Tot aceste manevre ne au dovedit lipsa de echipamente de care suferă armata noastră. Așa, aflăm că unele corpuri au primit ordin d'a trimite pe la alte corpuri echipamente și munițiuni de la cele-alte trei corpuri de armată.

Un ofițer superior ne zicea acum două zile «că pentru ce să avem toate echipamentele necesarii ar trebui să cheltuim cel puțin 70 de milioane.»

Noi știm că mereu se încuviințează credite de zecimi de milioane pentru armată și, dacă ținem seamă de imensele sacrificii făcute de țară, suntem în drept să ne mirăm de starea de lipsă în care se găsește armata noastră.

Nu vrem de o cam dată să mergem mai departe cu aceste critice. Ne rezervăm să revenim mai pe larg asupra acestei chestiuni, după ce manevrele vor fi sfârșite.

De o cam dată să ne mărginim a spune numai atât, că dacă astăzi ar izbucni un război, ne am afla cu armata într'o stare de desorganizare completă.

NEMO

TELEGRAME

AGENCIA HAVAS

Agentia Havas comunica abonatiilor sei urmatoarele telegrame :

Paris, 7 Octombrie.
Comitele de Munster a reinvoit d-lui Florens ville regrete ale Germaniei pentru incidentul de la graniță și a remis 50,000 mărci pentru familia Brignon.

AGENCIA LIBERA

Paris, 7 Octombrie.
Generalul Caffarel, sub-șef al stăutului major a fost pus în neactivitate de ministrul de război.

Această măsură a fost luată în urma mai multor nedelicatețe făcute de generalul Caffarel pe când se făceau listele de propuneri pentru legiunea de onoare.

Paris, 7 Octombrie.
Guvernul german a acordat veduvel Brignon o indemnitate de 50,000 mărci.

Viena, 8 Octombrie.
Bugetul comun al Austro-Ungariei nu va fi augmentat. Suplimentul de credit de 12 milioane nu s'a cerut de cât pentru fabricarea puștelor cu repetiție Manlicher.

Viena, 8 Octombrie.
Conferința vamală austro-ungară deliberează asupra deciziunii de luat în vederea încheierii tratatului de comerț cu Italia.

Berlin, 8 Octombrie.
Discursul marelui duce Nicolae la Dunherque a provocat aici o mare emoțiune. Ziarele cer ca Țarul să desmintă cuvintele pronunțate de marele duce.

Constantinopol, 8 Octombrie.
Rusia cere ca mandatul locotenentului

prințiar rus în Bulgaria să fie hotărât la 6 luni iar nu la 4

Baden, 8 Octombrie.

Regele Milan a sosit aici că să facă o vizită Reginei Nataliei.

Cu toată primirea cordială ce li s'a făcut de Regina, Regele Milan se va duce singur la Belgia, pe când Regina împreună cu principela moștenitor se vor duce în curând la Florența pentru a petrece iarna.

SCANDALURILE JUDICIARE

Precum boalele lipicioase bântue din când în când o țară întreagă, precum angina seceră o generațiune de copii sau pelagra seceră o generațiune de oameni maturi, societatea noastră e secerată de scandalurile judiciare.

La București, la Rimnicul-Văcele, la Craiova, la Iași, într'un cuvânt aproape pretutindeni, scandalurile judiciare au ajuns un fel de fenomen morbid și boala molipsitoare se întinde ca o rană mănecată de cangrenă în contra căreia nu mai are putere nici fierul.

La Galați, procurorul general dă mâna cu bătăușii, la București primul procuror ocrotește pe escroful.

Parchetul în loc să fie apărătorul societății, e paravanul talharilor; judecătorul ascultă de acușări ca martori și descoase pe martori mai rău de cât pe acușări; iar tribunalele, în înțelepciunea lor, fac purerea partea leului sărătos care se găsește în capul ministrului dreptății.

Starea bolnăvicioasă a justiției noastre, starea destrăbălată și slujăria a ministrului public, este atât de vădită, în cât jurații unui județ—acești barbați a căror slavă a cântat-o vecinic d-nu J. Brătianu—au achitat fără discuție oete întregi de acușări, pe temeiul că nu pot pune conștiința lor sub scutul unei cercetări făcute de dreptatea colectivă.

Acești jurați au voit să dovedească prin judecata lor pesimistă, că avem mulți acușări în țară, pentru că se comit multe nelegiuiri și omul e nevoit să și facă dreptate singur. Au voit să dovedească că omul își face dreptate singur, pentru că nu mai există încredere în dreptatea socială de la noi. Au voit să dovedească că cel ce apără sau vorbește după porunci, nu e demn să vorbească cu conștiința juraților.

Și argumentarea mea nu este greșită, căci lovitură ce jurați au dat unui procuror, nu este de cât slabul răsnet al loviturii dată de baroii, ministrului ce ține în mâna sa isterică toate sforile cu care mișcă dreptatea, când spre apus când spre răsărit.

Este destul să citească cine-va, cu puțină băgare de seară, numele avocaților frunțași care au fost aleși în contra voinei colectivistice, ca să se convingă despre însemnătatea votului de Duminică trecută.

Va întelni numele d-lor Maiorescu, Fleva, Boerescu, acei ce au ridicat purerea g'asul cu multă putere în contra apucăturilor gheștate ale d-lui Stătescu, și și va zice cu drept cuvânt: «Acesta este nume sunt puse spre a aminti actualului ministru al justiției toate rușinele vieții sale de cap al magistraturii!»

Atunci dar când recapitulăm toate nedreptățile trecute, când vedem câte scandaluri judiciare s'au petrecut și se petrec încă; atunci când ne gândim la verdictul juraților și la verdictul baroului Capitalei, nu se poate cere de la majoritatea victimelor d-lui Stătescu de cât un singur lucru :

Regăciunea «Requiescat in pacem» care se cântă pe toate trupurile în putrefacțiune.

Aga.

COLECTIVISTI FARA CONTROL

Nu se poate tăgădui că în timp de mai bine zece ani comunele au fost administrate, în general, numai de unanimități colectiviste. Abia două trei consilii comunale, au avut în sinul lor elemente din opoziție.

Din faptul că pe la primării, au fost numiți oameni de al lui Brătianu, se poate vedea ce va fi țara, când colectivitatea va rămânea fără nici un control și în Parlament.

Cum se spectacol ne-ău înfățișat comunele în acești din urmă zece ani?

D. Schina, primul-președinte al Casații, zicea mai deunăzi că magistratura a devenit un spital unde găsește adăpostire toate infirmitățile sociale.

Comunele s'au prefăcut la rindul lor în niște case de retragere, pentru toți flămânzii colectivității, care pot găsi acolo multe oaze de ros.

Judecata aceasta nu este a noastră, ci însăși a d-lui Ion Cămpineanu.

Suntem departe de a putea fi bănuți că avem ver o simpatie pentru acest membru influent al colectivității. Din contra.—Și apoi ca să admitem deplina sinceritate a d-lui Ion Cămpineanu pentru bine, ar trebui să ia măsuri și cu bătăușii care sunt întrebuințați de Antipațiile.

Dar simpatia or antipațiile noastre nu ne pot împiedica d'a recunoaște, că acest primara vîrit spaima în toți gheștarii care din comuna orașului, și-au făcut locul de întâlnire pentru tripotagiile cele mai îndrăznețe.

Într'adevăr, alaltă-eri chiar, d-nu Cămpineanu zise în plin consiliu comunal, când cu ordinele de revocare ale inginerilor :

«Să nu mă supărați mai mult, căci vreau să vă dau pe față toate gheșeturile!»

Așa dar, fără să ne întindem mai departe, ia încă odată constatate, pe cale oficială, motivele pentru care colectivitatea dă năvală la comune.

Ei bine, hoții au făcut și fac pretutindeni. Cel puțin, în mijlocul o-celilor grămăzeli de vor deschide ușele pușcăriilor, sunt capabili colectivității de și vre-o bună ispravă ?

Cînd în Corpurile legiuitoare secesiuni peste sesiuni, ordinare și extraordinare într'o sterilitate desăvârșită, primești purerea acest răspuns : «Opsiție răspunzătoare pe membră» sau : «facem răspunzător pe membrii opozițiunii că ne răpesc timpul cel mai prețios, pe care l'am putea întrebuința în folosul națiunii» și alte cuvinte bombastice.

Dacă ar fi așa, ar urma să fi făcut un cât de mic bine acolo unde n'ați avut nici un control, sau cum ziceți voi, acolo unde n'ați avut nici o împiedicare d'a lucra.

Ei bine ce ați făcut la Comună ?

Vați adunat acolo, cum se întălnia banda lui Stăncu Lupu, într'un deșeu de pădure ca să împartă prețul tîlhăriilor lor. Ați întins fie-care într'o parte, pînă când, în cele din urmă, ați ajuns ca lupii să vă mănecăți între voi.

Încă odată aceasta nu e judecata noastră; faptele văstre, certele văstre cu primarul Cămpineanu, sau între voi, ne arată ce ați făcut și de ce sunteți capabili.

Un învățământ, o lecție prețioasă, trebuie să tragă țara de aci.

Dacă în micile consilii deliberative, unde interesele sunt pur locale și cer mai mult tragere de inimă de cât deoinicie specială, Colectivitatea, când rămîne de capul ei, nu e în stare de cât să fure și să ruineze orașele, ce va fi cînd aceeași ceată ar temnele fără nici un control puternic și decisiv în Corpurile legiuitoare ?

TESAURUL

DE LA

PETROASA

Estragem din «Considerațiunile preliminare» ale marelui eruditului scriitor în limba franceză, asupra Tesaaurului de la Petroasa, de care eminentul nostru archeolog d. A. Odobescu se ocupa de multă vreme. Stilul, așa de original al d-lui Odobescu în limba românească, este foarte anevoie de tradus în alta limbă, fiind cugetat cu totul româneste; cam tot același dificultate se simte spre a traduce româneste ceea ce d-sa a compus și a redactat cu multă claritate în limba franceză.

Profiliții de această ocaziune spre a exprima dorința sa, și pentru onoarea științei românești, avea frumoasă și savanta cariera a d-lui Odobescu se doină eși cât mai curînd la lumină. Această dorință o rostim cu atât mai mult insistență, cu cât aflăm că acea publicațiune, care reclama spese superioare celor ce l'ar putea consacra un particular, a fost executată până la un sfert aproape dintr'insă, adică vreo-40 coale în folio custumate numeroase sunt deja tipărite. Dar, în anul acesta, ministrul Instrucțiunii Publice refuzând a da acestel opere importante dezvoltările ce-1 sunt indispensabile, ea este de o cam dată interzisa.

Guvernul actual îi aparține dreptul privilegiu de a împiedica, de a opri, de a strîbi și de a strîmba ori ce lucruri bune și folositoare ar putea să se facă în țara la noi.

Într'un discurs pronunțat la una din ședințele Academiei din prima-vară trecută și tipărit în Românul, d. Odobescu a expus scopul și însemnătatea lucrării sale. Opera întreagă, din care o parte s'a și tipărit cu cel mai mare lux la Paris, de «Le Trésor de Pétroussa. Historique-Description-Étude sur l'Orfèvrerie antique, avec 10 chromolithographies et 500 gravures dans le texte.»

Noi asta-ți împrumutăm acest text (pag. 70-82) următoarele rânduri în care se enunță o parte din metoda ce d-sa a urmat în cercetările și demonstrările sale științifice.

«S'ar zice că un spirit de simetrie voită a presidat la compozițiunea tesaaurului de la Petroasa și că, departe de a fi o strînsură de obiecte de tot felul și de provenințe diverse, adunate dupe întâmplările furtului său ale jefurilor din războaie, această colecțiune de mari giuvaieri și de vase luxoase a fost formată prin alegeri precugetate și cu scopul bine determinat de a îndeplini toate trebuințele unui ritual de sacerdot. Suntem încredințați că întregimea aflării, al cărui conținut compus mai ales de bucăți împerecheate, n'a lipsit, încă de la început, să isbească chiar mintea naivă și puțin critică a țărânilor descoperitori, trebuia să producă o impresiune de asemenea natură, cu mult mai puternică de cât cea ce se vedează azi la vederea rămășițelor acum încă existente.

Ne grăbim a adauga că nu numai cu scopul de a pătrunde prin gândire înfățișarea celor trezde obiecte pierdute, vom recurge la comparațiuni cu deosebite producțiuni ale artei și ale industriei antice ajunse pînă la noi; ne vom sili a face încă și mai numeroase apropieri de felul acesta, când va fi vorba de a stabili, pe cât se poate, caracterul, origina, epoca și întrebuințarea acelor bucăți, pe care ne este dat acum, de a le examina și de a analiza de visu. Ca să atingem de acest scop, ni se pare a fi de neapărată trebuința să căutăm pretutindeni o mare mulțime de puncturi de comparațiune între formele, structura și ornamentațiunea bucăților de aurărie de la Petroasa, cu giuvaieri le cu vasele, cu uneltele și cu alte monumente de tot soiul, care ne vin dintr'o epocă contemporană sau cel puțin apropiată de timpurile în care se poate bănuși că vasele și giuvaierile din tesaaurul nostru au fost fabricate.

Antichitățile elenice și romane sunt cele d'întîi cărorora vom cere de a ne explica procedurile tehnice, formele particulare și motivele de decorațiune ce au fost aplicate acestor obiecte, deși ca să se măturisim că aceste rămășițe rare și extraordinare ale timpilor vechi au fost aflate cam afară din domeniul obișnuit al artei clasice. Această ultimă împrejurare ne va porni însăși firește a ne îndreptăria mai cu seamă privirile, în cercetările noastre comparative, asupra produselor acelei arte a Elenilor și a Romanilor, care se produce mai cu deosebire în epoca când imperiul acestor două popoare întrupate unul într'altul, încinsese, atât prin vitejia armelor romane cât și prin reschiorcăa civilizațiunii elenice, regiunea nordică a Dunării de jos. Într'adevăr,

chiar în primii secoli ai Byzanțului Imperial, în acel moment de difuziune, când înfuziunile cele mai felurite și cele mai străine veniseră să năpădească din toate părțile asupra genului virtuos și bine cumpănit, ce ilustrase pe rând cetățile Atena și Roma, în acel popas timpuriu al scăpării bunului gust și perfecțiunilor plastice, atunci se cuvine să cercetăm mai cu folos, producțiunile asemuite și înrudite cu acele giuvaierie așa de rare și așa de bogate.

De oare-ce vorbim de elementele streine care pe la începutul creștinismului, se introduseră în practica artelor profesate pînă atunci în stîlul Imperiului roman, le preschimbă caracterul în general simplu și corect, și le strică puritatea, trebuie neapărat să semnalăm modelele și obiceiurile venite din Asia, ca agenții cei mai activi ai acestei transformări, ba să zicem curat, ai acestei scăpări. De sigur nu vom tăgădui lucrurilor artistice din țările Persiense, și mai ales celor din Persia, calități înalte, precum sunt largimea proporțiilor, mulțimea și luciul ornamentelor decorative; dar nu este mai puțin adevărat că frumoasa rânduie a liniilor susținute, imitațiunea credincioasă și plăcută a formelor naturii, grija de a se feri de alăturări prea îndesate și prea bătătoare la ochi a colorilor celor mai vii și mai accentuate, în câte-va cuvinte acea minuțioasă înțelegere de calitate, care învederează măsura tot-d'una potrivită a operilor de artă clasică și le dă un farmec așa de senin, în sfârșit toate acele perfecțiuni fără pată n'au isbutit să turbure armoniosul lor echilibru, prin însinuarea în ele de elemente protivnice, de cât în momentul când gustul societății greco-latine se întoarce către producțiunile Asiei; atunci în loc de acea fină și ușoară eleganță a formelor corecte, cumpătate și într'adevăr perfecte, se ivi un lux greoi și împetrit unde se grămădeau materiile prețioase cu podoabele cele mai exagerate și mai sculptoare.

Orînde se fi fost fabricate vasele și giuvaierile de la Petroasa, firea lor ne impune datoria de a căuta pentru ele subiecte de comparații printre monumentele, de altminteala destul de rare, pe care le știm că aparțin acelei lungi dezvoltări ale civilizațiunii persane, sub dinastiile consecutive ale Achemenișilor, ale Arsacidelor și ale Sasanidelor. Dovezi, pe care în mare parte le-am cules noi înși-ne, ne vor sili, în cursul acestor cercetări, să depășim cercul, de altminteala foarte întins, în care s'au exercitat toate practicile industriale și artistice ale Asiei Iranice. Vom avea dar ocaziunea în mai multe rânduri de a arăta oarecare puncturi de apropiere între descoperirea noastră românească și vechi u-nelte sau podoabe care, deastăind neapărat și ele o proveniență orientală, sunt după părerea noastră, osebite, de și nu cu totul înstrăinate, de cele care purced de-a dreptul din arta persană; acelea sunt lucrări ciudate, complexe, fantastice, une-ori chiar și pocite, ale popoarelor de seminiatură turanică, care de la marginile înfundate ale resăriturii Asiei s'au răspândit, de-a lungul

regiunilor hyperboreene, pînă în țările din Nordul Europei, pînă dincolo de cea tainică Scythie a celor vechi, unde pare a se fi practicat pururea arta metalurgiei sub formele ei cele mai felurite.

Dar în acele părți rîu țărîmuri au mai fost și alte popoare de cât semințele rivale, pe care antichitatea orientală le-a însemnat cu denumiri generice de Iran și Turan; acele popoare au petrecut mai mult sau mai puțin timp în partea locului; acolo fără îndoială au cules cunoștințele felurite, pe care ele mai apoi le-au dezvoltat în țările europene străbătute de dîsele, și mai ales în acelea unde au rămas așezate. Așa credem că s'a întâmplat cu popoarele germanice și scandinave care după ce au stărînit cât va timp în Scythia meridională, s'au strecurat unele după altele către Occident și au împropătat pretutindeni populațiunea Europeană. Pretutindeni aceste popoare au lăsat urme netăgăduite de a lor trecere; aducerea aminte despre viața lor, despre obiceiurile lor, despre gusturile lor a fost păstrată nu numai prin scrisuri contemporane, dar încă și prin obiecte care le-au servit lor spre întrebuințare și care apoi au fost descoperite în mormintele de ale lor, în câte-va danii cuivoase și în câte-va comori ascunse de dîșii sub pămînt.

Printre acele remăși ale luxului învederează odinioară de cotropitorii barbari ai lumii romane, vom căuta dar, — și nu ne temem a o declara de mai înainte, — vom și afla raporturile cele mai apropiate cu bucățile de aurărie ce-au stat așa de mult timp ascunse în băerile muntelui Istrița; de aceea vom și da o însemnătate foarte mare acestor ultime puncturi de comparațiune. În adevăr, ori cât de felurite ar fi și forma și mijloacele de fabricațiune și motivele de ornamentațiune pe care le găsim în vasele și în giuvaierile din tesaurul de la Petroasa; ori ce asemuire vom recunoaște între una oarecare din aceste bucăți și unele opere de artă eșite fără îndoială din atelierul Byzanțului sau ale Persiei; ori câtă deosebire de epocă și de latitudine s'ar atribui făuririi acestor felurite obiecte, tot ni se pare lucru anevoie de a nu constata între ele, puncturi de contact mai intime, mai serioase, mai precegetate, — de putem zice așa, — de cât adunarea lor întărește la același loc, numai și numai din efectele unei prădări purtate prin țări respirate sau din dobîndiri făcute după întâmplare. Studiind cu de amaruntul fie-care din aceste obiecte, sperăm a scoate la lumină, dacă nu o perfectă încredințare, dar cel puțin o bănuială întemeiată, cum că, de și înfuziunile felurite se resimt în formele și în stîlul acelor obiecte și cu toate ce ele au fost supuse, de către meșteri nu toți de o potrivă îndemnăți, la diferite moduri de lucrare, totuși să învederează în întregul tesaur de la Petroasa semnele netăgăduite ale aceluiași preocupățiunii, adică voința de a fabrica, poate la epocă și în localități foarte departate unele de altele, obiecte de artă și de lux care îndeplineau trebuințele speciale ale unui singur popor și mulțămiau toate de o potrivă gusturile lui preferite.

Această afirmare asupra căria noi punem un preț destul de mare, vom s'o justificăm prin mai multe serii de dovezi de natură diferită; aceste probe ne vor mîna toate la recunoașterea unei proveniențe netoios germanice, sau mai special gothică a Tesaurului de la Petroasa.

Ni se pare că va fi de folos a stabili chiar de acum firea acestor probe.

Cea d'antîi și cea mai puțin supusă la îndoeli este, de sigur, aceia care se învederează în inscripțiunea gravată pe cea mai grosă din cele două verige de aur existente, și tot de o dată unica inscripțiune astă-zî din toată descoperirea. Avem într'însa un element epigrafic pe care o bună citire și o interpretățiune judicioasă o au și transformat'o acum într'o probă limbistică netoioasă.

Pe o treaptă ceva mai scăzută a siguranței, aflăm un șir de dovezi cu totul diferite, în unele atribute și embleme ce poartă unele din personajele înfățișate în interiorul paterei sau strachinei de aur sub forma de zeități elenice; acele semne caracteristice, purtîndu-ne mintea către unele particularități însușite vechilor zei ai Scandinaviilor și Germanilor, alcatuiesc pentru noi o serie foarte interesantă de probe mythologice.

Intr'o ordine de idei cam apropiate de acestea, vom constata pe mai multe din bucățile tesaurului prezența unor motive ornamentale de natură bănuială simbolică și care se găsesc mai pretutindeni pe obiecte ce au aparținut vechilor Germani; într'acelea vom recunoaște elemente care, chiar prin faptul că ele dovedesc existența unui simțiment artistic cu totul particular la vechele popoare de seminiatură teutonică, ne vor face să înscriem o nouă serie de probe, cărora, în lipsă de ori ce alt termen mai general și mai des întrebunțat, le vom zice probe estetice.

În fine, pînă în ziua de azi, s'au ridicat, în număr destul de însemnat, obiecțiuni în contra părerii care atribuie unei școli special germane de aurări sau de giuvaierii, toată acea lucrare particulară cu aur și cu petrerii, căria i s'a zis *auraria îngrădită* (*Orfèvrerie cloisonné*). Ca s'o explicăm numai în câte-va cuvinte, vom zice că aceea artă originală și practică într'un timp destul de restrîns, consista într'a ticsi o placă de metal cu pietre și cu cristaluri colorate, îngrădite toate acestea în găurele sau cercuri alăturate, mai mult sau mai puțin simetrice și lipite pe placa metalică. Însă, câtă să observăm că această procedură industrială se află aplicată la mai toate giuvaierile ce poartă vre un semn oarecare sau vr'un nume de regi, or de meșteri barbari, Visigoți Lombardi, Burgunzi, Franci, Saxoni și alții; din contra sticlăria și pietrăria ast-fel îngrădită sunt abia ca niște accesorii, foarte rar întrebunțate, în giuvaierile curat elene, romane, byzantine și chiar persane.

Un asemenea fapt ne îndreptățește dar a admite că firea unei ast-fel de ticsiri de aur, de pietre și de cristale, pe unele din bucățile de la Petroasa, care au părți întregi acoperite cu așa lucrare, constituie cea mai de căpetenie

dintre probele tehnice, care concurg în favoarea părerii ce am enunțat asupra originii gohice a Tesaurului.

Spre a resuma această distincțiune generală, stabilită între mijloacele noastre de analiza, ne credem datorii a înștiința de mai înainte ca tocmă acele bucăți care ne vor învedere în mod mai caracteristic vre una oare-care din aceste probe, aceia va câștiga neapărat cea mai bună parte a luării noastre în seamă; pentru aceia, ne vom și opri mai îndelung asupra citirii și interpretării inscripțiunii runice care dă un preț cu totul extraordinar unia din ambele verige; vom analiza cu deamăruntul toate detaliurile simbolice ce se înfățișează în relievrile interioare ale paterei sau strachinei; vom deosebi cu mare îngrijire motivele cele mai originale cu care sunt împodobite unele părțile ibrucului sau *anchoe* și ale *fibulelor* sau catarame și chiotori; în fine, *falera* sau podoaba de piept cea mare, cu aspect de șoim; grumăjorul sau colanul cel ticsit cu pietre multicolore; unele părți ale ambelor chiotori sau *fibule* de umeri, lucrate ca niște păsări cu cioc lung, apoi încă și lărgile buze orizontale care sunt susținute de mânerule, în formă de leopardi, ale ambelor *cantare* sau coșnițe de aur și de sticlărie, toate acestea ne vor da o bogată materie spre a dezvolta procedurile de îngrădire a pietrelor în arta aurăriei din vechime.

INFORMATIUNI

Avem cuvinte d'a crede că execuțiunea ordinilor d-lui Ion Brătianu pentru potolirea scandalului de la primăria Capitalei va întâmpina oarecare greutate. Nu toți consilierii municipali care s'au împotrivit propunerilor primarului sunt dispuși să se abție d'a lua parte lăvițoarea ședința a Consiliului, pentru a putea colegii lor mai disciplinați să consfințească, printr'un nou vot, măsurile luate cu *zapca*, după cererea d-lui Ion Câmpineanu, în memorabila ședința de la 18 curent. Cunoaștem cel puțin trei consilieri foarte hotărâți d'a lua parte la drepturile lor și d'a face tot ce le va sta prin putință pentru a dovedi și d-lui primar și d-lui președinte al Consiliului Miniștrilor că Consiliul comunal poate câte o dată să nu fie un instrument din care dîșii se cînte cum le place.

Deaceia este posibil, probabil chiar, ca și ședința Consiliului comunal anunțată pentru disar să fie amînată, după stăruința d-lui Bibicescu înscriinat cu execuțiunea ordinilor d-lui Brătianu.

Să zice că d. Vasile Alexandri ministru nostru la Paris și-ar fi dat demisiunea din acest post.

Chiar dacă d. Alexandri și-ar fi dat demisiunea, nu prea luăm în serios această intențiune a d-sale d'a se retrage.

Aflăm că d. general Budișteanu care trebuia să comande manevrele de la Focșani, nu mai vrea să ia răspunderea acestor manevre.

Vom reveni.

Eri s'a întrunit pentru ultima dată, cons. gener. al instrucțiunii publice.

D. G. Tocilescu a citit un raport amănunțit despre lucrările consiliului în această sesiune.

După aceasta d. Dim. Sturdza a citit o filipică vehementă în contra consiliului prin care declară nule, toate decisiunile luate de Consiliul general în astă sesiune.

D-sa tratează de antidinastiei și de ateii pe toți membri consiliului și pe episcopi.

«Vai de generația aceia, a adaus d. Sturdza, a cărui învîtmînt e lăsat în grija unui consiliu ca acesta».

Ministru sfârșește strigînd: «Să trăiască Regele, să trăiască Regina, să trăiască dinastia!»

Cauza pentru care d-nu Sturdza e mai ales supărat asupra Consiliului general al instrucțiunii publice, e că Consiliul avînd să elaboreze un program pentru istoria română, s'a oprit la anul 1866, pretinzînd că Regele Carol fiind încă în viață, istoria nu se poate încă ocupa de dîșul în mod nepărtinitor.

D-nu Sturdza a fost de o rară violență asupra acestui punct, zicînd că nu se ține seamă de domnia cea mai mare, cea mai glorioasă a țării acesteia.

Ni se comunică din Craiova că e temere ca noul scandaluri să se întâmple la expoziția de la Craiova.

Să zice că se pregătește o intervenție cu bătauși în localul expoziții, după plecarea generalului G. Angelescu pentru manevre.

Sperăm că se vor lua măsuri pentru a se opri ca asemenea scandaluri să se poată produce.

Am atras în trei diferite rânduri băgarea de seamă a d-lui Ministru de rezbel asupra faptului că jupin Nichi Fremdensohn, alias Nicolae Xenopol, are în serviciul său pe un soldat dintr'un regiment de linie. Am dat chiar toate indicațiunile necesarii pentru ca d. Ministru să se încredințeze despre exactitatea spuselor noastre, arătînd chiar numărul ordinului prin care acel soldat, când regimentul din care facea parte a parăsit Capitala, a fost mutat într'alt regiment din garnizoana Bucureștilor pentru a putea continua să slujească la simpaticele semit, director al reptilului de pe bulevardul Elisabeta.

D. general Angheliescu n'a fost cât de puțin mișcat de denunțarea ce i am făcut.

Cu toate acestea i punem în vedere azi un nou fapt cam de același natură. Poate că de astă-dată i vom găsi mai bine dispus să ne asculte.

D. căpitan Stănculescu, comandantul jandarmilor pedestri, șeful sergenților de oraș și căpetenia spionilor polițieniști a dat vestitul Ciocanelli soldați din compania de jandarmi pentru a i păzi în timpul nopții materialele care pe la diferite puncturi unde este antreprenor de demolițiuni sau de alte lucrări. Ast-fel jandarmii păzesă la hanul Niculcea pe care d. Ciocanelli i dărmă, la depositele de petriș ce dîșul furnisează județului și comunei, la lucrările de canale ce i a concedat primăria, etc. etc.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(78)

A. MATTHEY — (ARTHUR ARNOULD)

CRIMA

DE LA

CRUCEA ROSIE

PARTEA II

FEMEIA LUI IUDA

XXI

... Nu trebuie se spui toate tatel

Al eram foarte nerodă pe atunci! adause Flora cu un fior de mânie care s'guduia toată firea ei delicată.

Dar, dacă am vorbit prea mult atunci, am plătit'o scump, și m'am căit destul în urmă.

Tatăl meu mă asculta, mă încuraja.

La urmă m'i zise:

— Nu împărtășesc toate iluziile prietenilor d-tale, draga mea Julieto; asta din pricina virstei mele care îngheață stingele, te face bănuitor și te împedica de a te aprinde lesne. Totuși m'i plac și stimez asemenea idei; și șade bine liniilor se lupte pentru ele cu toată puterea și focul lor.

Dar spune-le să fie pe paza.

Republicanii sunt foarte supraveghiați acum; și n'as'i voi să se întâmple ceva reu unor persoane ce mi sunt simpatice de oare ce vă înțelegi așa de bine.

Mă grăbii să anunț această veste bună lui Paul, care se bucură ca mine, se încreză ca mine.

D-na Lamirande, dupe ce auzi povestirea mea, încă înfrumusețată prin închipuirile mele, m'i răspunse zîmbind că era un D-zeu pentru amorezații și ne s'erută pe amîndoi cu dragoste.

Paul și mama lui veniră atunci deschis la noi precum și eu mergeam la ei, când cu Celesta, când fără dînsa, dacă d-na Lamirande venea și se măia.

Cu toate aceste nici odată nu se înțelnuiră cu tatăl meu.

Amîna necontenit vizita ce le dădorea sub cuvînt de prea multe treburi și nu se află nici dată acasă de către ori venea el.

Aceasta ar fi trebuit se ne mire; dar fericirea noastră neașteptată ne orbea și pasiunile politice, aștate, nu dau vreme lui Paul și mamei sale, care vedea prin ochii sei, să se gîndească la alt ceva.

În vremea acea, tatăl meu, îndată ce eram singuri, se arăta foarte bun cu mine, și m'i vorbea tot de lucruri care mă interesa mai mult. Ast-fel că prin încrederea-mi prosteașă și flecărirea mea, știa tot ce gîndește și face Paul.

Însfîrșit lovitură de Stat isbucni.

În dimineața acea chiar Paul veni și

mă vadă palid și hotărît.

— O se ne batem, m'i zise el, strîngîndu-mă pe inima sa. Fii curajoasă și roagă-te pentru noi!

Mă turburam, m'i venea să plîng.

— Și dacă vei fi ucis! strigai eu.

— N'ai frică, m'i răspunse el s'erutîndu-mă, când un inger ca d-ta se roagă pentru mine nu pot fi ucis.

— Dar dacă vei vor învinge, îngîna eu, ce va fi de tine?

— În asemenea împrejurare, adause el, am un adăpost sigur la o prietenă a mamei mele, strada Bac.

Vei veni se mă vezi acolo și se te încredințezi că trăesc, zise el cercînd să zîmbească.

Dar cred că vom învinge.

Flora vorbea cu greu și respirația i eșia ca un fluier dintre buzele sale palide, pe când amintea acest moment al vieții sale.

Cât despre Zelia, o asculta tulburată și cu ochii roși?

Nu era, cuvînt către cuvînt aproape, istoria ei cu frate-seu.

— Câte-va ore în urmă, reluă Flora repede, tatăl meu, pe care nu l revăzusem de trei zile, se întoarce acasă, ostent și foarte neliniștit.

— El bine, m'i spuse el, ce face d-nu Lamirande?

Îi povestii cele ce vorbisem cu Paul.

— A l a strigă el; are un adăpost.

Cu atît mai bine!... căci nu sunt așa de sigur ca dîșul de victorie... Strada Bac, la o bîtrînă prietenă a mamei lui... Minunată idee!

Nimeni nu l va căuta acolo... dar se nu se miște...

Timp de trei zile cit ținu lupta nu revăzuî nici pe tata nici pe Paul.

Acele trei zile jalnice le-am petrecut plîngînd împreună cu d-na Lamirande.

Cînd totul se sfîrși, la 5 Decembrie, ne duserăm des dimineață în strada Bac, pîzindu-ne bine, pentru a afla ceva despre acela la care țineam atîta amîndouă.

Flora se ridică palidă și grozavă.

— Casa fusese năvalită de către soldați, adause ea cu un glas răgușit; și Paul, surprins, fusese împușcat în ajun.

XXII

Spionul spionat

— A l nenorocit'o! nenorocit'o! strigă Zelia care la rîndul ei se sculase și i strîngea mîinele cu țarie.

Lacrimi, ce nu mai cerca să le o-prească, curgeau de-a lungul obrazului ei.

Istoria Florei nu semăna întocmai cu a sa?

Cea ce ne mișcă, în durerea altora, e cea ce am resimțit noi însuși, sau ce ne amenință.

— Da, da, reluă Zelia, Lamirande, Paul Lamirande!

Îmi amintesc acuma numele acesta și acea dramă grozavă! Mi s'a vorbit deea la Geneva cînd socotiam victimele loviturii de stat...

Un tîmăr voia... pe strada Bac...

tocmai!

Uitasem puțin câte puțin de asta... Cît a trebuit să suferi!

Flora nu plîngea; dar ochii ei uscați, deschiși în toată mărimea lor, străluciau ca o flacără întunecoasă și Zelia o simțea cutremurîndu-se și înflorîndu-se sub demerdările sale.

— Da, am fost foarte nenorocită! zise ea încet și grozav am suferit!

Apoi adause mai tare:

— Vezi că suntem surori prin suferințele noastre.

— Adevărat!... Isprăvește-ți istoria.

Flora șezu, precum și d-na Durandea, dar ambele scaune se apropiase și fețele celor două femei, plecate una spre alta, mai să atingeau.

— N'am murit de îndată, zise încet d-șoara Morand—fiind că o altă nenorocire mă amenința și alături cu mine să sbătea o altă durere, la a cărei vedere m'i eșiam din mine.

Paul murind lăsase pe mama lui în desperare, fără mijloace și ne avînd pe alt nimeni spre a o sprijini și mîngiea de cât pe mine.

Timp de trei luni se stînsă cu înțelul în ochii mei...

În mijlocul durerei sale observam totuși pe obrazul său urmele unei cutetări care n'o părăsea nici cînd și pe care m'i o tînuia.

(Va urma)

D. general Radu Miha, continuând călătoria sa de propagandă electorală, a plecat la Craiova. D. sa care, de când a trecut prin Ministerul Lucrărilor publice, are pretențiunea de a fi și om de știință a spus că, cu ocaziunea mergerei sale în Capitala județului Dolj, va regula și chestiunea teatrului Theodorini, chestiune asupra căreia, din cauza unor greutăți tehnice, arhitectul Ministerului de interne și arhitectul proprietarului teatrului, nu sunt de acord.

Aflăm că mai mulți membri din consiliul general al instrucțiunii publice vor publica un memoriu, în care vor protesta în contra deciziunii ministrului d'a anula toate hotărârile consiliului general.

CRONICA

FIRMA MINCINOASA!

Camera de comerț din București, a luat o măsură pe care chiar organele guvernamentale nu se știu să o numească bună și înțeleaptă.

Camera de comerț a decis ca toate firmele de la prăvăliile unde se vinde marfă de desfacere să se dea jos, căci pe acele firme se scriu o mulțime de neadevăruri care induc publicul în eroare.

În urma acestei hotărâri, trebuie să ne așteptăm la o adevărată revoluție socială și politică.

Firma mincinoasă este aceea pe care o poartă *Miticoalele* în spate, ceva mai jos de șale și care induce publicul în eroare, cel puțin asupra cantității dacă nu asupra calității.

Firma mincinoasă este neg reala suplimentară dupe barba candidatului Aristid Pascal, care dacă nu ne induce pe noi în eroare, îl înșală negreșit pe d-sa când se privește în oglindă și îl face să creadă că n'a ajuns încă *băbăci*, și că este tot al *băbăci*.

Jos firma de la «Voiața Națională» unde se anunță că se găsesc ideile partidului liberal și unde se vinde nu gazeta, ci gazetarii de acolo!

Aș putea să înșir multe de soiul acesta, începând prin firma alegerilor libere și oprindu-mă la aceea a împărțirii dreptății; dar exemple de asemenea natură îmi par prea posace pentru pana mea, și de aceea voi căuta altele de o natură mai veselă.

Toată lumea știe spre pildă, că firma beizadelei de la băile cu abur, cu dușe și cu sală de spectacol este: «Președinte». Dar președinte de ce lucru? Președinte de pistol? de masagiu? de frecătură cu ceareaful? sau președinte de Senat? Asta nu se știe! Asta ar trebui tălmăcit spre a nu se mai induce publicul în eroare, sau să dea jos firma beizadelei.

Mațavem prăvălia colectivității, unde vinde d. I. Brătianu la țesghea și care spre a atrage publicul a pus firma: *Cumpăr scump! Vinz estin!* ca la magasia «Babilon» dar care induce lumea în eroare, de vreme ce când cumpără nu plătește.

Mai multe amănunte se pot cere de la Mișu Paleologu, care și așteaptă mereu simbria.

Cum rămâne apoi cu firmele de la judecătorii de ocale unde stă scris: «Judecătoria de pace» și unde în realitate este curat judecătoria de *bătae*, căci acolo se judecă toate părușile?

Cum rămâne cu tabla de la tenișii din Buzău, pe care stă scris: «*Strada Libertății*» și induce în eroare ast-fel pe cei ce pleacă spre partea locului?

Știu bine că restituirea firmelor n'are să fie o măsură care va nimici comerțul, căci, la urma urmelor, d-lui Dimancea, Ștef. Bellu, Radu Miha și alți, n'au nevoie de firmă spre a se *afirma*.

Max.

DIN STRAINATATE

Anarhistii în America

Deciziunea înaltei curți de justiție din Ottava, Illinois, prin care s'a respins apelul celor 7 anarhiști osândiți la moarte pentru turburările înscenate acum câțiva timp timp la Chicago, a produs o mare consternație în lumea anarhiștilor internaționali.

O corespondență din «New-York arată că hotărârea a le cărei consideranțe au fost asternute pe 225 de pagini scrise-mărunt numărând aproape 60.000 de cuvinte, conchide că, «Sentința dată de Superior Court a serifului de Cook County, urmează să se execute Vineri la 11 Noembrie a. c. între orele 10 dim. și 4 d. a.»

Expunerea împrejurărilor crimei consumate arată, că în seara de 4 Mai 1886 se înțu pe o piață din Chicago o întrunire în masă a anarhiștilor la care conducătorii ostindți la moarte, ținură discursuri incendiare. Poliția fiind prevenită de izbucnirea unor turburări a pășit la fața locului. Pe cînd inspectorul polițienesc Bouffield în capul a 125 agenți ai siguranței publice, soma zadarnic mulțimea a se împrăștiă, d'o dată, de la spatele cărului după care vorbeau oratorii, se aruncară între rândul al doilea și al treilea al polițistilor infroscate: trei agenți fură literalmente ruși în bucăți și alți 52 greu răniți, dintre care trei muriră mai târziu; și o luptă îngrozitoare se încinse, care sfârși prin fuga anarhiștilor.

Atât Democratii cât și Republicanii sunt uniți spre a combate cu înverșunare mișcarea anarhistă și organele lor aprobă fără rezervă sentința dată exprimânduși mulțumirea pentru satisfacția dată societății.

Cestiunea însă, dacă criminalii vor expia pe eșafod vina lor, atârână încă de

guvernatorul statului Illinois la a cărui grație s'a făcut recurs; cu toate acestea pare sigur că cel puțin trei din osândiți, cel mai de capetenie, vor fi executați.

O altă întâmplare, mai puțin tristă, e de natură a arunca desperarea în tabăra anarhiștilor internaționali, care privește pe d-nu Ioan Most vestitul și veninosul conducător al internaționalei germane, care a voit ași face de una-ză declarația pentru naturalizația americană.

D-nu Most însoțit de patru tovaroși *apelpesiti* se prezenta la Superior Court din New-York și adresându-se către șeful oficiului zise: eu sunt «*Donnu!*» Most și doresc a mă face cetățean american. Magistratul l'întrebă: Credeți d-v în supunerea la legi coprinse în constituția noastră? — Numai dacă sunt legi bune. Fiind legile contra poporul, adaugă Most, trebuie a li se opune cu forță!

—Prea bine, răspunde magistratul, refuz de a vă asista la primul pas pentru dobândirea cetățeniei noastre.

DEPESI TELEGRAFICE

AGENTIA HAVAS

Agentia Havas comunica abonatilor sei urmatoarele telegrame:

Roma, 7 Octombrie. — *Il popolo romano* face urări pentru ca Italia, Austria, Germania și Anglia să se unească, pentru a menține statu quo actual în Mediterana, în fața cestiunii Marocului.

Pare că întrevorbirile au început între puterile acestea.

Roma, 7 Octombrie. — *Riforma* vorbind de întrevăderea redactorului ziarului *Frankfurter Zeitung* cu d. Crispi, zice că acesta s'a mărginit să repete ceea ce declarase deja, adică că nu era vorba de Vaticanul care nu poate să fie subiectul unei discuțiuni internaționale.

Versiunea ziarului *Frankfurter Zeitung* nu e deci conformă cu adevărul.

Paris, 7 Octombrie. — Înțelegerea e deplină între Franța și Spania în privința eventualităților ce ar putea să se ivească în Maroc.

Viena, 7 Octombrie. — O scrisoare din Paris adresată «*Correspondenței Politice*» ar felicita Rusia dacă știrea este întemeiată că d. Giers, ar fi înscut proiectul de a întruni o conferință; căci o conferință pare mijlocul cel mai propriu pentru a rezolva cestiunea bulgărească.

DIN DISTRICTE

COVURLUI

«Vocea Covurluiului.» În articolul său de fond de la 26 curent, spune că nu de giaba și pentru a face reclame electorale, după cum zic oficioșii, a strigat și scris de ani întregi în coloanele sale, cum că Galații este în decadență, că isbirii mari s'a adus în viața sa comercială, așa în cât a ajuns mai mult orărnă ilustră de cât un orașactiv, ce forma altă dată podoaba țerei.

Nici o exagerațiune nu s'a strecurat în aceste alegațiuni a ziarului independent din Galați.

Și pentru a o dovedi, foaia în chestie citează textual cele scrise de curând de către un ziar «*Brăila*» oficioșul din orașul vecin Brăila, care venind și constatând prosperitatea Brăilei, plânge ruina Galațiilor și cere mijloace pentru vindicarea lui.

Aceluiaș ziar i se denunță cum că în com. Baleni jud. Covurlui, Perceptorul acelei comune a ajuns spaima locuitorilor. Bate pe bărbați și femei, le ia lucrurile din casă, aplică amenzi după plac, vinde cea d'n urmă via de pe bătaura țeranului așa că populațiunea este adusă la desperare.

Ochii ț-i deschide d-le Peride l..

IASI

O foaie locală, oficioasă «*Liberalul*» atrage atențiunea părinților orașului asupra *Maidanului* din dosul caselor Bașota din disp. III care a devenit un adevărat focar de infecție.

Pe lângă toate murdăriile ce se aruncă pe el, un d. Andrieșanu a mai găsit de cuviință—nu știm cu a cui autorizare—să stabilească și o stână de porci.

Aferim administrație!

EDITIA A DOUA

ZIARELE DE AZI

Unirea ziarul d-lui Bibescu publică azi un articol privitor la situația noastră interioară care merită să atragă toată atențiunea noastră.

Interesele noastre ne croiesc o poziție, o atitudine, care nu este nici a acelora care montează alianțe, în scopul de a mântui pacea cu ori-ce preț, va să zică chiar cu prețul unui război; nici a acelora cărora se atribuie planul de a turbura pacea pentru că au un interes ca lucrurile să se schimbe. Suntem așezati între ei, parte neutri, parte indif-renți față cu vicircolirile la cari asistăm.

Și bună și avantajoasă e această pozițiune. Ea ne scapă de datoria de a contracta angajamente premature cari ar putea să devie funeste țării. Ea ne lasă timpul de a examina cu atenție ceea ce se desfășură împrejurul nostru, de a cumpăni sorții unora și altora, de a ne încredința bine ce voește fie-care, rămânând să ne hotărâm în momentul decisiv pentru acia cari vor voi să activeze interesele noastre și vor fi în stare s'o facă.

Aceasta e linia de conduită a unei țări mici și nici nu poate fi alta.

Vorbind de articolul din *Tara Noua* privitor la politica externă a României, care se atribuie d-lui Dim Sturza și care a fost reproduc de toate ziarele oficioase, *Unirea* zice:

De aceea desaprobam vederile emise într-un articol din «*Tara Noua*», în care pledează într'un mod mai mult sau mai puțin deghizat pentru angajarea țării în una din cele două direcții.

Pot să existe oameni ambițioși cari ar voi să joace rolul unui Kalnoky sau Crispi, să vorbească gazetele de ei, să le ceară întrevăderi reporterilor. O ambiție inocentă, pentru care nu le facem imputări. Dar interesele statului sunt superioare acestei ambițiuni. Dacă sunt Români cari ar dori să facă și densii, la rândul lor, peregrinajul la Friedrichsruhe, ei uită că România nu poate, nu este permis să joace rolul Austriei sau al Italiei.

Unirea ar trebui să fie mai francă și să ne spuie care sunt acei ambițioși.

Vorbesc unii de «*cultura apusană*» și în numele ei reclamă că România să se facă avant-postul reprezentanților acelei culturi în contra «*Nordului Barbar*». Acești onorabili sunt niște vizitatori, niște stăpâniți de idei fixe, niște pedanți care tot atât de puțin trebuie să luăm în serios ca și ambițioșii. O cultură specific apuseană nu mai există, precum nu mai există un Nord barbar. În tot cazul, dacă ne place contactul cu Apusenii, trebuie să ne deprindem și cu contactul Nordului și să facem cât mai suportabil. Așa suntem situați geografic și așa trebuie să trăim.

Pe când dar unii și alții se aliază, noi să ne vedem de treabă și să ne pregătim. Să ne organizăm armata și să ștergem motivele de nemulțumiri interioare, care ne slăbesc. Are să vie rândul nostru, să n'avem teamă. Să ne găsească măcar țări și uniți. Aceasta e singura politică românească care poate folosi țării și de care țara vrea să știe. Dacă nu ne înșelăm, ea e și politica guvernului și trebuie să fie.

Dacă *Unirea* nu se înșală cum se face ca toate organele colectivității reproduc cu atâta ostentație articolul din *Tara Noua* atribuit d-lui Sturza și «în care se pledează, într'un mod mai mult sau mai puțin deghizat pentru angajarea țării în una din cele două direcții» cum zice tot *Unirea*, ceva mai sus?

STIRI MARUNTE

Concurs. — În ziua de 24 Octombrie va avea loc un concurs pentru ocuparea a două burse la școala forestieră de Ingineri din Nancy (Franța). Concursul va consta din două probe, una scrisă și alta orală.

Copil găsit. — O copilă mică, ca de 3 luni a fost găsită, aruncată aserară pe la ora 10 pe strada Plevnei, în apropiere de institutul de băi «*François*». Sergentul a transportat-o la Primărie.

Incendiu. — Un incendiu a izbucnit azi noapte în dosul garei de Nord, în strada Rosetti. Au ars niște căsuțe mici ale unui tător, fără ca pompierii să fi sosit măcar după stingerea focului.

Loviri. — În satul nou, din județul Ilfov, pe șoseaua Jilavei, doi țărani luându-se la ceartă între ei pentru niște porumb, unul din ei arunde Marinache Sandu, a lovit pe cel-al l'ordache Christu în cap cu o casma. Acesta a căzut jos lesinat.

Noua amănare. — Procesul intentat ziarului «*Vocea Dreptății*» de către d-nu I. Dimand, și care trebuia să se judece ieri, s'a amânat pentru sesiunea de Decembrie.

ULTIME INFORMAȚIUNI

D. Lascar Catargiu este așteptat mâine de dimineață în București venind de la Galați.

La consiliul comunal

Ședința anunțată deja de noi s'a ținut în fine azi.

La 4 ore erau prezinți d-nii Grigore Cerkez, Ștefan Ioanide, Hernia, Șerurie, Petroni, Procopie Dimitrescu, Al. Orescu, Vlădescu, Socec, Meitani, Carapati, Ionescu (Muscă), Polizu Micșunescu.

D. Bibicescu, locțiitor de Primar a prezidat Consiliul.

D-sa da ordin d-lui Secretar general să citească procesele verbale din cele din urmă trei ședințe consecutive.

D. Al. Vlădescu, care manifesta deja un neastâmpăr foarte semnificativ, protestează contra acestei procedări, zicând că procesele verbale din cele din urmă două ședințe au fost deja citite și a probate, așa că nu mai există nici o rațiune ca să se revie asupra lor.

Nu se ține însă seamă de această protestare și ordinul d-lui Bibescu se execută.

După citirea celui d'al treilea proces-verbal, d-nu Vlădescu luând cuvântul din nou, începe prin a spune că în acest proces-verbal s'au trecut lucruri cari nu s'au petrecut și prin urmare în interesul adevărului d-sa cere să se suspende ședința publică și să se ție o deliberare secretă.

D. Alecsandru Orescu se ridică în, contra propunerii d-lui Vlădescu, care, adaugă d-sa, e un element de discordie în Consiliul comunal, căutând a împiedica lucrurile și a aranja în secret afaceri care ar trebui desbătute în public.

Aceste cuvinte ale d-lui Orescu aprinsă într'atât pe d. Vlădescu, în cât d-sa începu a striga atât de tare că d. Bibicescu nu nevoit să suspende ședința. Toți consilierii intrară apoi în cabinetul Primarului unde cearta începu din nou.

D. Procopie Dimitrescu și Hernia susținură din puteri pe d. Vlădescu.

Intr'un moment dat se auzi d. Dimitrescu Procopie strigând:

«*Dacă d. Câmpineanu nebun să se ducă de aci să ne lase să lucrăm!*»

La ora 5, D. Meitani ia cuvântul și încearcă să apere pe d. Câmpineanu. Discuția în ședința secretă urmează.

Se crede că și astă-z Consiliul comunal nu va ajunge la nici un rezultat.

Aflăm că generalul Budișteanu a

refuzat d'a mai lua răspunderea manevrelor din jurul Focșanilor cari trebuiau să se facă sub direcțiunea d-sale.

Putem adăoga că d. general Budișteanu a adresat ministerului de resbel un raport prin care, întemeindu-se pe reaso stare a sântății sale cere să fie scutit d'a îndeplini această sarcină. Adevărul este însă că șeful diviziunii de infanterie din Tergoviște nu vrea să ia comanda trupelor care vor manevra în județul Putna din cauza înșeleșilor ce s'au făcut de către cei înșarcinați cu dispozițiunile pregătitoare și mulțumită cărora chiar ridicările topografice sunt cu desăvârșire neexacte.

Este lucru aproape hotărât că la direcțiunea manevrelor generalul Budișteanu va fi înlocuit prin generalul Falcoianu și că comanda unei brigade va fi încredințată telegrafistului Pastia.

Domnul P. P. Carp a sosit azi dimineață în București.

Doile întrebări d-lui ministru de resbel.

Adevărat este că pentru serviciul artileriei corpului 1-iu de armată a fost nevoie să se rechiziționeze cai?

Pentru ce, pene azi, «*Monitorul oastei*» nu a vorbit înca nimic despre manevre?

Ni se spune că cauza pentru care prințul Ferdinand de Hohenzollern nu va veni să asiste, precum se anunțase, la manevrele armatei române, este că ministrul de resbel prusian li a refuzat congediul ce ceruse pentru aceasta.

D. Mitiță Sturza se laudase că la ocaz d'întâii ședință a Academiei române va face scandal în privința celor scrise de *Epoca*, sub semnătura *Agă*, despre necuviințoasa uitare a secretarului general al Academiei d'a exprima familiei repositului Timoteiu Cipariu regretatele ce moartea acestui ilustru bărbat a pricinuit colegilor săi din București.

Eri a fost zioa când d. ministru al cultelor și instrucțiunii publice trebuia să și verse focul și toată lumea se aștepta că o să facă aceasta cu cunoscută violență obrășnică.

Care fu însă mirarea tuturor când văzură că d. Sturza tace și cestiunea este ridicată nu de d-sa, ci de d-nu Kozărniceanu.

Acesta montat negreșit de șiretul logofet al dreptății, a declarat că blamul dat secretarului li atinge și pe d-sa ca prezident al Academiei și a cerut ca, printr'o moțiune de trecere la ordinea zilei, acel blam să fie atenuat. După aceea numai d. Sturza a luat cuvîntul și într'un mic discurs foarte cuviințos—lucru rar dir. parte'i—a susținut și d-sa, dar ca cum n'ar fi fost de loc în cauză, trecerea la ordinea zilei cerută de d. Kozărniceanu.

Ast-fel incidentul s'a închis fără bucluc.

D. Alex. Odobescu, va începe cursul său de arheologie la Facultatea de litere din București la 15 Octombrie viitor.

Cursurile d-lui Titu Maiorescu vor începe, cel de istoria filosofiei contemporane la 10 și cel de Logică la 15 Octombrie.

D. Vasile Alexandri care, precum am spus deja, se afla în momentul acesta în capitală, va pleca Marți la Sinaia unde va petrece mai multe zile ca oaspe al M.M. LL. Regele și Regina la castelul Peleş.

Se crede că d. prezident al consiliului miniștrilor va însoți pe Regele la Slatina și va rămânea lângă M. S. în tot timpul duratei manevrelor de la Balș. De aceea săptămâna viitoare d-sa va veni în București Marți în loc de Vineri, cum vine de obicei.

În călătoria sa de propagandă electorală în Moldova d. general Radu Miha va fi însoțit de d. Culoglu, prefectul de Constanța.

Poate ca să aibe cu cine juca pichet pe drum.

Ni se asigură că nici o înaintare la gradul de general nu se va face până când locurile disponibile nu vor permite să se înainteze și d-nii coloneli Pastia (telegrafistul) și Candiano-Popescu.

Am spus în numărul nostru de ieri că brigada de artilerie din București a făcut, pentru a merge la Slobozia, peste 60 de kilometri pe zi, pe când regimentul de roșiori nu va lua zilnic de cât de la 20 pene la 25 kilometri.

Prin aceasta n'am avut cătuși de puțin intențiunea ce ni s'au atribuit de unii, d'a face o critică cavaleriei. Într'adevăr este știut de toată lumea, și am fost cei d'înteu a constata

faptul la timp, că acum un an cavaleria a făcut 111 kilometri în 17 ceasuri.

Diracțiunea generală a C. F. R. a luat măsuri pentru ca în tot timpul cât va ține manevrele în Oltenia un tren special să ducă în toate zilele la Balș și să aducă înapoi la Slatina pe Regele și suita M. S.

Azi trenul ce venea de la T-Severin s'a ciocnit cu o mașină liberă, între Pitești și Golești. Sunt mai mulți răniți printre pasagerii trenului din Severin. Luni detalii.

Azi un student Universitar, d-nu Trandafirescu, a fost bătut în plină stradă de sub-comisarul Țacovici de la secția 55. Motivul acestei agresiuni este că sub-comisarul Țacovici a auzit pe d. Trandafirescu insultând guvernul. D. Trandafirescu a fost dus la poliție.

Amintim că mâine Duminecă este întea zi a alergărilor de toamnă.

Numărul și calitatea cailor angajați ne permit a prevedea cu siguranță că zioa de mâine va fi un adevărat succes.

Alergările vor începe la 2 ore după amiază după următorul program:

La 2 ore. **Premiul Malmaison pentru oficeri.** — Sunt înscrși zece cai ai d-lor căpitan Sătineanu, locotenent Văcărescu, locotenent Arhip, locotenent Dămbovici, locotenent I. Constantinescu, sublocot. Mancaș, locotenent Spireanu, sublocot. Constantinescu, locotenent G. Athanasiu, sub-locot. A. Buhlea.

Sunt ast-fel reprezentate escadroanele din București, Ploiești, Buzău, și Slobozia. Printre cai cari au mai bune șanse cităm pe *Anibal*, *Cicos*, *Pilgrim* și *Cometa*.

La 2 1/2 ore. **Premiul Herestrau**, pentru cai de vînzare. Căiul câștigătorul se vinde după alegere la licitațiune publică pe prețul indicat pe program.

Sunt reprezentate grajdurile Pascani, Calargiu, Mălia, și M. Marghiloman. «*Alergarea* pare a fi între *Devinez* și *Good-Bye*; dăm preferință acestui din urmă care a fost antrenat cu perfecțiune de d. Pleva.

La 3 ore. **Premiul Meri-Naniel** pentru mînz și mînze de 2 ani, născuți și crescuți în țară.

E greu de a se vedea un lot de cai mai frumoși. Aci trebuia să alerge și *Colos* a cărui moarte am comunicat o. Curierii cari rămân în linie sunt *Loteria*, *Cartel*, *Vijor*, și *La Gondola*. Cele două tinere epe trebuie să bată pe cei doi armăsari.

La 3 1/2 ore **Premiul Jockey Clubului.** — Această alergare internațională pe 3000 metri în cari *Pajtasne* a domnilor Marghiloman, *Vlan* și *P. L. M.* a hergheliei de la Pașcani trebuie să se măsore cu austriaca *Tunder*. Ne e teamă că va câștiga aceasta din urmă.

La 4 ore. **Premiul Otopeni**, alergare de garduri pe 3000 metri cu 12 obstacole. Sunt înscrși cunoscuți *Albatros*, *Uragan* și *Last Love*, cu debutanții *La Goulette* și *Jane*. — Se pare că, afară de vre-un accident, alergarea trebuie să rămână grajdului domnilor Marghiloman.

Diracțiunea generală a C. F. R. dorind a înlesni mergerea la alergări chiar pungiilor celor mai modeste a organizat trenuri speciale care vor pleca la 12 1/2 din gara Filaret și la 1 din gara de Nord și vor duce pe călători pină la poarta ipodromului.

La probele orale ale bacalaureatului au reușit erii din candidații compunând seria a 5-a. Armătorii d-ni: Georgescu Toma, Georgiu T. Alexandru, Ghimăș I. Dumitru, Zota Matei, Iliescu Ștefan, Iliescu Chiriu, Zota Dumitru, Ionescu Petru și Ignat Alexandru.

ULTIMA ORA

AGENTIA HAVAS

Agentia Havas comunica abonatilor sei urmatoarele telegrame:

Viena, 8 Octombrie. — O depeșă primită de *Noua Presă Liberă* menționează o informațiune a *Gazetei de Moscova* zicând că ultima Notă adresată de Poarta la Petersburg exprimă dorința prințului de Bismarck, care propune să se numească un locotenent rus autonom, căruia se va alătura un consilier otoman.

Nota Porței, întemeindu-se pe sfatul dat de prințul de Bismarck, invită pe Rusia să accepte această propunere și să declare în același timp că nu mai poate fi nemulțumită.

Paris, 8 Octombrie. — Generalul Caffarelli, sub-șef de stat-major la ministerul de resbel, a fost revocat și arestat pentru trafic de decorațiuni. Aceasta afacere pricinuieste un mare șcanoal.

BOALELE SIFILITICE NEPUTINTA BARBATEASCA

Vindecă după cele mai noi metode radicale fără durere și împiedicare, după experiența de 17 ani. Specialist în boalele lujeste.

DR THÖR

Strada Emigratu No. 3, intrarea din calea Victoriei prin strada Sf. Voievozi

RECOMANDAM LEGATORIA DE CARTI R. PERL STRADA BISERICA IENI NO. 10, CASA BISERICII DINTR' O ZI BUCURESTI

PE MALUL MAREI-NEGRE CONSTANTZA PE MALUL MARIE-NEGRE HOTEL CAROL I STAGIUNEA BAILOR DE MARE SCHIMBAREA DIRECTIUNEI

Sub-semnatul are onora a aduce la cunoastinta onor. public si clientele mele ca de la Sf. Gheorghe a instalat cu totul din nou No. 50. - CALEA VICTORIEI - No. 50

SOCIETATEA DE BASALT ARTIFICIAL SI DE CERAMICA DE LA COTROCENI Societate anonima cu un capital de 1.500.000 lei in 6000 retuni a lei 250

INSTITUTUL HELIADE RADULESCU, instalat in vasta gradina HELIADE in conditiunile cele mai igienice. CURSURI DE CLASE PRIMARE SI LYCEALE SE PREDAU IN INSTITUT

FABRICA DE ARTICOLE DE PANSAMENT HARTMANN & KIESLING HOHENEEBE (BOEMIA) CEA MAI MARE FABRICA SPECIALA CU ABURI

REGIMUL DE LANA AL PROFESORULUI DOCTOR JAEGER MEDALIA DE AUR Sub-semnatul avand numai noi singuri dreptul de a fabrica vestimente de lana ce se poarta pe dedesupt vestimentelor Normale

"COMET" PRIMA FABRICA ROMANA DE SOBE MEIDINGER CONSTRUCTIUNE AMELIORATA FABRICA SI DEPOSITUL SOBELOR MEIDINGER "COMET"

POMI RODITORI ALTOITI DE DIFERITE SPECII DIN CELE MAI RENUMITE CALITATI SI DIFERITE ETATI GEORGE IOANID

D-RUL A. VIANU fost sef de clinica la profesorul Galezowski din Paris Da consultatii pentru boale de OCHI, URECHI SI SIFILITICE

PRIMUL ATELIER DE TEMPLARIE S. EMANUEL No. 1, Str. Luterana, No. 1 coltzul Stirbey-Voda

A APARUT DE SUPT TIPAR ANUARUL BUCURESCILOR PREȚUL 2 LEI

MAX FISCHER GALATI Str. Mare No. 38 BUURESTI Strada Patriei No. 10

MERSUL TRENURILOR CAEI FERATE ROMANE Valabil de la 19 Iunie (1 Iulie) 1887. Table with columns for routes (e.g., Bucuresti-Focsani-Roman, Roman-Focsani-Bucuresti) and train schedules.